

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 25. september 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

THA/ J.nr. 2013-6172

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. august 2013 følger hermed social-, børne- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 355 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 355:

”Ministeren bedes redegøre for BPA-ordningen i forhold til § 95 i serviceloven, der er en kan-bestemmelse, når samme lovs § 96 er en skal-bestemmelse.”

Svar:

Serviceovens § 95 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og § 96 om borgerstyret personlig assistance (BPA) adskiller sig fra hinanden. § 96 omhandler ydelsen BPA og de betingelser, som skal være opfyldt for at modtage denne type hjælp. § 95 knytter sig til personlig og praktisk hjælp m.v., jf. § 83, og omhandler de særlige betingelser, som skal være opfyldt for, at hjælpen kan ydes som kontant tilskud til ansættelse af hjælpere. Endvidere har de to bestemmelser forskellige målgrupper. Serviceovens § 96 er således rettet mod borgere med massive og sammensatte hjælpebehov, mens § 95 er rettet mod borgere, der har behov for personlig og praktisk hjælp i hjemmet i mere end 20 timer om ugen.

Efter serviceovens § 96, stk. 1, har kommunen pligt til at tilbyde BPA, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder betingelsen om, at borgeren skal være omfattet af personkredsen. Kommunen har herudover efter serviceovens § 96, stk. 3, mulighed for – men ikke pligt til – at tilbyde BPA til borgere, der normalt ikke er omfattet af personkredsen, når det vurderes, at dette er

den bedste mulighed for at yde en sammenhængende og helhedsorienteret hjælp til borgeren. § 96 rummer dermed både en bestemmelse, hvor kommunen har en pligt til at yde BPA og borgeren en modsvarende ret til at få denne type hjælp, hvis borgeren er omfattet af personkredsen, og en bestemmelse, hvor det er op til kommunen at vælge, om hjælpen skal ydes som BPA til borgere, der normalt ikke er omfattet af personkredsen.

Som nævnt omhandler servicelovens § 95 betingelserne for at yde personlig og praktisk hjælp m.v. i form af et kontant tilskud til ansættelse af hjælpere. Efter § 95, stk. 1, kan kommunen således, hvis den ikke har mulighed for at udføre den personlige og praktiske hjælp, som borgeren har behov for, i stedet udbetale et tilskud til hjælp, som borgeren selv antager. Der er tale om en undtagelsesbestemmelse, som kun kan anvendes, hvis kommunen ikke kan stille den nødvendige hjælp til rådighed, altså i særlige tilfælde.

I modsætning hertil giver § 95, stk. 2, borgere med betydelig og varig funktionsnedsættelse, der har behov for personlig og praktisk hjælp i mere end 20 timer ugentligt, en ret til at vælge at få udbetalt et kontant tilskud til hjælp, som borgeren så selv antager frem for at modtage hjælpen i form af naturalhjælp. Som en undtagelse hertil giver § 95, stk. 3, kommunen mulighed for i særlige tilfælde at vælge at yde hjælpen som naturalhjælp eller udbetale det kontante tilskud til ansættelse af hjælpere til en nærtstående i stedet for til borgeren selv. Bestemmelsen er rettet mod de situationer, hvor kommunen skønner, at borgeren ikke selv vil være i stand til at fungere hverken som arbejdsgiver eller arbejdsleder for hjælperne.

Annette Vilhelmsen

/ Hanne Stig Andersen